

**ΟΜΙΛΙΑ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ
Κ. ΘΕΟΔΟΣΗ Α. ΤΣΙΟΛΑ ΣΤΗΝ ΚΗΔΕΙΑ ΤΟΥ ΦΟΝΕΥΘΕΝΤΟΣ
ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΤΟΥΡΚΟΥΣ ΤΟ 1974 ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΠΕΡΔΙΟΥ
ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΓΙΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΤΟΥ ΑΛΑΜΑΝΟΥ
ΚΑΙ ΑΓΙΩΝ ΚΟΣΜΑ ΚΑΙ ΔΑΜΙΑΝΟΥ ΟΡΜΗΔΕΙΑΣ
ΚΥΡΙΑΚΗ 14.12.2014**

Με βαθειά συγκίνηση συγκεντρωθήκαμε στο ιερό αυτό ναό της Ορμήδειας για να απευθύνουμε το ύστατο χαιρε στον Αναστάσιο Περδίο, έναν ακόμη ήρωα μας του 1974 που έπραξε στο ακέραιο το καθήκον του προς την πατρίδα, και τη θυσία του οποίου εμείς, οι ευρισκόμενοι εν ζωή, έχουμε υποχρέωση να αγωνιστούμε για να δικαιώσουμε.

Αναφερόμενοι στην προσφορά και τη θυσία του ήρωα, ξαναζούμε τις εφιαλτικές ώρες που έζησε η πατρίδα μας το καλοκαίρι του 1974 με την τουρκική εισβολή και τη βαρβαρότητα που έφερε μαζί της.

Γεννημένος τον Ιούνιο του 1950, ο Αναστάσιος Περδίο, με σπουδές φυσικομαθηματικού σε αγγλικό πανεπιστήμιο, είχε λαμπρό το μέλλον μπροστά του. Ήταν το μικρότερο παιδί επταμελούς οικογένειας. Ο πατέρας του, Πέτρος, είχε ήδη αποδημήσει, και η μητέρα του, Αγάθη, που δεν είναι πια και αυτή στη ζωή, έδωσε μεγάλο αγώνα για να μεγαλώσει και να μορφώσει τα παιδιά της.

Με το πρώτο κάλεσμα, στις 20 Ιουλίου 1974, ο Περδίο κατατάγηκε ως έφεδρος στην 181 Μοίρα Πεδινού Πυροβολικού, στην οποία είχε εκπληρώσει και τη στρατιωτική του θητεία. Η έδρα της μονάδας εξακολουθούσε να ήταν στο Τρίκωμο. Αφού ολοκληρώθηκε η κατάταξη των διακόσιων περίπου εφέδρων στρατιωτών της Μοίρας, ακολούθησε η επιβίβαση τους σε οχήματα για να μεταβούν σε περιοχή του χωριού Συγχαρί, όπου θα ενώνονταν με την υπόλοιπη Μοίρα.

Στην πορεία τους, συνάντησαν κοντά στην Αγκαστίνα οργανωμένη αντίσταση Τουρκοκυπρίων των γύρω χωριών, την οποία και εξουδετέρωσαν.

Αφού έφθασαν στο Συγχαρί και ενώθηκαν με την υπόλοιπη Μοίρα, άρχισαν, εκτελώντας οδηγίες που είχαν δοθεί, να βάλλουν κατά των θέσεων του εχθρού. Η μοίρα συνέχισε με επιτυχία την αποστολή της εκεί, μέχρι τις 23 Ιουλίου, όταν λήφθηκε απόφαση να μετακινηθεί σε ασφαλέστερο σημείο, αφού στα γύρω υψώματα είχαν συγκεντρωθεί στρατιωτικά τμήματα του εχθρού που κρίθηκαν ως πραγματική απειλή για το σύνολο της Μοίρας.

Ενεργώντας οργανωμένα, οι άνδρες επιβιβάστηκαν σε 30 οχήματα τα οποία εν πομπή άρχισαν να κινούνται προς το ασφαλέστερο σημείο. Δεν άργησαν ωστόσο να δεχθούν ολομέτωπη επίθεση από τα τμήματα του εχθρού, τα οποία είχαν περικυκλώσει την μοίρα σε σχήμα πετάλου και ήταν ενισχυμένα με όλμους και βαρέα πολυβόλα. Το προπορευόμενο όχημα, πριν διανύσει απόσταση 500 μέτρων, δέχθηκε πρώτο τα τουρκικά πυρά και ακινητοποιήθηκε.

Οι άνδρες της Μοίρας πρόβαλαν σθεναρή αντίσταση και η μάχη κράτησε γύρω στις τρεις ώρες. Οι επιτιθέμενοι βρίσκονταν όμως σε πλεονεκτική θέση και υπερτερούσαν τόσο σε αριθμό ανδρών όσο και σε εξοπλισμό. Αργά το απόγευμα, και αφού τα πολεμοφόδια της Μοίρας είχαν αρχίσει να εξαντλούνται, οι εθνοφρουροί που είχαν απομείνει να μάχονται, αναγκάστηκαν να παραδοθούν. Στην εξέλιξη της ημέρας, οδηγήθηκαν σε χώρο συγκέντρωσης αιχμαλώτων και στη συνέχεια σε φυλακές στην Τουρκία για να αφεθούν αργότερα ελεύθεροι.

Αριθμός ανδρών της 181 Μοίρας Πεδινού Πυροβολικού, δεν έδωσε σημεία ζωής. Υπάρχει μαρτυρία ότι ο Περδίο, ενώ η μάχη βρισκόταν σε εξέλιξη, είχε προστρέξει να βοηθήσει στρατιώτη που είχε τραυματιστεί και ήταν πεσμένος στο έδαφος. Όταν έφθασε κοντά του, δέχθηκε και ο ίδιος πυρά από τους εισβολείς και έπεσε επίσης τραυματισμένος.

Τα λείψανα του βρέθηκαν σε ομαδικό τάφο στην περιοχή Συγχαρί- Πέλα Πάις. Ο Περδίο και οι άλλοι της Μοίρας έδωσαν μια από τις πιο σκληρές μάχες του 1974 κατά του Ατίλα και δίκαια κέρδισαν την εκτίμηση και τον θαυμασμό όλων.

Στη μνήμη του Περδίου και των άλλων νεκρών συμπολεμιστών του κλείνουμε ευλαβικά το γόνυ. Αγωνίστηκαν και έπεσαν ηρωικά μαχόμενοι για να συνεχίσουμε να υπάρχουμε εμείς και να διεκδικούμε τα δίκαια και τα δικαιώματα του λαού μας, σε μια προσπάθεια να δικαιώσουμε και τη δική τους θυσία.

Αυτός είναι ο στόχος μας για όλες τις περιπτώσεις των νεκρών και των αγνοουμένων μας. Οι προσπάθειες για την εξακρίβωση της τύχης όλων των αγνοουμένων μας, προσκρούουν ωστόσο στην έλλειψη της απαιτούμενης συνεργασίας της άλλης πλευράς.

Δεν παραγνωρίζουμε την πρόοδο που έχει επιτελεστεί, αλλά δεν παραγνωρίζουμε ούτε και τα προβλήματα που συνεχίζουν να ορθώνονται μπροστά μας. Το πρώτο και πιο σημαντικό αφορά την άρνηση της κατοχικής δύναμης να ανοίξει για τα συνεργεία εκταφής τις λεγόμενες στρατιωτικές περιοχές. Μέχρι στιγμής, η δυνατότητα αυτή είναι πολύ περιορισμένη, ενώ τελευταία παρατηρήθηκε και το φαινόμενο της αύξησης του αριθμού τους, σε μια περίοδο κατά την οποία οι πληροφορίες για πιθανούς χώρους ταφής αναφέρονται σε στρατιωτικές ζώνες.

Το άλλο μεγάλο πρόβλημα αφορά τις πληροφορίες από τα αρχεία του Τουρκικού στρατού. Δυστυχώς, και πάλι, η κατοχική δύναμη περιορίζει στο ελάχιστο τη δυνατότητα εξασφάλισης στοιχείων που είναι αναγκαία για την διαδικασία των εκταφών, η οποία, ως αποτέλεσμα όλων αυτών, παρουσιάζει από πλευράς επιτυχίας κατακόρυφη πτώση. Μαζί με τα προβλήματα αυτά μας συγκλονίζει ιδιαίτερα το μεγάλο θέμα της μετακίνησης από τους Τούρκους οστών από τους αρχικούς χώρους ταφής, προφανώς για να αποκρύψουν τις ενοχές τους.

Σαράντα χρόνια μετά δεν δικαιολογείται άλλη καθυστέρηση. Το θέμα των αγνοουμένων θα πρέπει να επιλυθεί οριστικά. Οι συγγενείς έχουν πλήρες και κατοχυρωμένο διεθνώς το δικαίωμα να γίνουν δέκτες όλης της αλήθειας για την τύχη των αγαπημένων τους. Και η αλήθεια δεν μπορεί να αποκρυβεί, όταν τα γεγονότα βοούν.

Αποχαιρετώντας σήμερα τον Αναστάσιο Περδίο ευχόμαστε να επιλυθεί το συντομότερο το ανθρωπιστικό πρόβλημα της Κύπρου. Και, βέβαια, να επέλθει επιτέλους μια λύση που να επανενώνει τη χώρα μας και να την μετατρέπει σε τόπο ειρήνης, ελευθερίας, δημοκρατίας και ευημερίας για όλους τους νόμιμους κατοίκους της.

Γι' αυτή τη λύση θα συνεχίσουμε να αγωνιζόμαστε όσες δυσκολίες και αν προβάλλουν η Τουρκία και οι εγκάθετοι της. Οι θέσεις της πλευράς μας βασίζονται σε διεθνώς παραδεδεγμένες αρχές δικαίου και σε αξίες και ιδεώδη που δεν μπορούν ούτε να αμφισβητηθούν ούτε και να παραγνωριστούν. Είμαστε αποφασισμένοι να συνεχίσουμε τον αγώνα μας για μια λύση που να ακυρώνει τα δεδομένα της κατοχής και να διασφαλίζει τα αναφαίρετα δικαιώματα του λαού μας. Με τη συστράτευση, την ενότητα και την ομοψυχία όλων, μπορούμε και πρέπει να επιτύχουμε.

Αυτό επιβάλλει η θυσία του Περδίου και των άλλων ηρώων μας.

Αιώνια ας είναι η μνήμη του.